

Projev předsedy Senátu Miloše Vystrčila při příležitosti předávání Stříbrných medailí

29.9.2024 - | Senát PČR

Vážené laureátky a laureáti Stříbrných medailí, vážené senátorky a senátoři, dámy a pánové, vzácní hosté,

vítejte v Hlavním sále Valdštejnského paláce, sídle českého Senátu. Zdravím také všechny diváky u televizních a jiných obrazovek. Včera jsme si připomínali Den české státnosti a svátek svatého Václava, přemyslovského knížete, patrona české země a symbol našeho státu. Dnes se tradičně v této souvislosti scházíme v horní komoře českého parlamentu, v českém Senátu, při předávání Stříbrných medailí předsedy Senátu.

Na úvod mi dovolu, abych vám všem poděkoval - zvláště potom děkuji senátorkám a senátorům za opravdu hodnotné a inspirativní návrhy kandidátů na udělení Stříbrných medailí.

V této souvislosti si vám dovolu sdělit dvě zprávy. Nebojte se, obě budou dobré.

Tou první dobrou zprávou je, že nominací na Stříbrné medaile rok od roku přibývá. Díky tomu máme možnost se seznamovat se stále větším počtem nevšedních životních příběhů obdivuhodných lidí. To je opravdu velké povzbuzení. Bohužel desítky nebo stovky Stříbrných medailí každý rok udělit nelze.

Druhou vlastně také dobrou zprávou je, že výběr laureátek a laureátů Stříbrných medailí je rok od roku obtížnější, náročnější. S tím, jak nominovaných přibývá, je totiž čím dál obtížnější vybrat jenom několik osobností.

I proto bych se s vámi chtěl alespoň stručně podělit o hlavní myšlenky, ze kterých jsem při výběru osobností vycházel.

Každý z nás - a nezáleží na tom, kým nebo čím jsme nebo kolik je nám let - žije svůj životní příběh. Každý z těch životních příběhů je jiný, originální a nenapodobitelný. Považuji proto za neobyčejně cenné, pokud mezi námi žijí lidé, kteří vládou odvahou a ochotou se o své silné životní příběhy s ostatními podělit.

Většina z nich, a je to jiné než u většiny z nás, si totiž nechává své příběhy, své vzestupy, své pády, své pocity radosti či zklamání, své sny a cíle, své JÁ, většina z nás si je nechává spíše pro sebe. Nejsme příliš zvyklí, nechceme, nemáme zájem se dobrovolně dělit s ostatními o to, co prožíváme nebo co jsme prožili. Vyžaduje opravdu velkou odvahu do svého životního příběhu vpustit ostatní a třeba ho ze sebe někdy opravdu doslova vykřičet. Laureátkami a laureáty letošních Stříbrných medailí jsou lidé, kteří tuto odvahu mají, a já si jich za to a já si Vás za to, vážené laureátky a laureáti, velmi vážím.

Vážené dámy, vážení pánové, několikrát jsem procházel životní příběhy oceněných a přemýšlel, co k nim v tak krátkém čase, který je mi vymezen, říci. Nakonec jsem se rozhodl, že vám ke každému oceněnému nebo dvojici oceněných, aniž bych jmenoval, řeknu pouze jednu větu.

Poslechněme si tedy společně celkem 13 vět, které k mému překvapení vytváří pozoruhodné trináctero.

1. Nenechme se zastrašit a pomáhejme lidem v nouzi a v ohrožení.
2. Vysvětlujme, jak věci fungují, bojujme proti faulům a nepravdám.
3. Starejme se o duše své i o duše jiných a pomáhejme tomu, aby byly odolnější.
4. Učme se bránit a ubránit, posilujme lidem sebevědomí a jejich vůli žít.
5. Těšme se z krásných chvil a z pocitů hrdosti na naši zemi.
6. Odhalujme pravdu o minulosti a vracejme podstatu našemu bytí.
7. Pravdivě a poctivě zvládejme těžké chvíle, budme druhým oporou.
8. Hledejme nové cesty, dívejme se vpřed a daleko, hodně daleko.
9. Otvírejme komnaty, které ostatní nechávají uzamčeny, hledejme smíření.
10. Věřme, že dobrovolnictví a veřejná služba mají smysl a zaslouží naši podporu.
11. Nikdy se nevzdávejme, s láskou lze zvítězit i proti přesile.
12. Dbejme osudů druhých, sdílejme svůj talent a budme odvážní.
13. Budme svoji a nikdy se nenechme se nikdy prodat ani koupit.

Tolik, chcete-li třináctero.

Vážené dámy, vážení pánové, na úvod jsem začínal dvěma dobrými zprávami, dovolím si skončit, snad věřím, dvěma dobrými prosbami.

Svoji první prosbu směřuji k nám všem. Prosím, abychom se zkusili příběhy našich medailistů inspirovat. Abychom se více než doposud pokoušeli sami pro sebe alespoň jednu malou pomyslnou stříbrnou medaili také získat.

Druhou prosbu směřuji vám, vážené laureátky a laureáti. Stříbrná medaile budiž pro Vás nejen poděkováním a oceněním, ale také milníkem a zprávou. Zprávou, že jdete po dobré cestě. A proto vás prosím, zůstaňte sami sebou a neměňte podobu vašeho bytí. Je to moc důležité pro nás všechny.

Vážené dámy, vážení pánové, vážení televizní diváci, přeji vám krásný den a děkuji vám za pozornost.

<https://www.senat.cz/zpravodajstvi/zprava.php?id=3795>